

Amèrica era Catalana

Prova documental de la catalanitat de l'imperi Americà

4 de 4

En conclusió:

A partir d'aquest llibre universal, obra mestra del seu temps i de la seva llengua i de la literatura universal, fora de la total influència de la Tisora castellanista, que ha estat escrit per un contemporani que treballa per a aliats de Carles I, potser amb alguna reticència. Podem dir tranquil·lament que a més dels llibres que ens han arribat que són d'historiadors catalans, ara en tenim un altre molt important.

Veieu també que se'n diu al Quixot:

En una part de la conversa entre el mossèn i el barber del Quixot mentre cremen la biblioteca del Quixot:

(...) i en veritat que estic per condemnar-los a només que desterrament perpetu, ni que sigui perquè tenen part de la invenció del famós Mateu Boiard d'on també teixí sa tela el cristià poeta Ludovic Ariost; al qual, si ací lo trobo, i que parla altra llengua que la seva, no li guardaré cap respecte; però si parla en son idioma, lo posaré sobre mon cap { senyal de respecte}.

Doncs jo lo tinc en Italià - digué lo barber - : **més no l'entenc pas.**
- Ni encara fora bo que vos l'entengueratz¹ – respongué lo rector - ; i ací li **perdonarem** al senyor capità² que no l'haguera portat a Espanya i **fet castellà**, que li tragué molt del seu natural valor, i lo mateix faran los que los llibres de vers volgueren tornar en altra llengua; que, per molta cura que hi posin i habilitat que mostrin, **jamés arribaran al punt** que ells tenen en llur primer naixement.

No deixa de ser inquietant aquest diàleg. Que no l'hagués fet castellà en lloc d'aragonès? Que bé que hagués vist el censor de llibres **vers** que digués **“e los regnes d'allà de l'Índia a d'Aragó de Castella subjectes”!!**

I per això Servent, el Famós Cerv-antes diu al lector avisat on ha d'anar.

Gràcies als treballs del gran Jordi Bilbeny sobre la censura castellanista contra Catalunya explicant la manera com ara tot és explicat diferent a com va passar i tothom sabia, ara sabem que:

¹ l'entenguéreu, forma antiga i conservada a l'occità.

² segons sembla parla del traductor al castellà, el capità Jerónimo de Urrea. El text permet interpretar que Urrea, que era aragonès va tenir problemes per passar-ho al català i ho va haver de fer en castellà. Però i si el capità fos l'Ariosto?

Les lleis de censura: la mà de Felip I de Barcelona “lo Castellanista”

Possiblement són la primera cosa no urgent que va fer seriosament.

1.556 prohibició explícita d'imprimir llibres que tractin sobre Amèrica.

1.560 és reformada i endurida.

1.558 prohibició sota pena de mort i confiscació dels bens de posseir llibres prohibits.

Els altres documents coneguts. Sempre queden vestigis o indicis dels grans fets i de les falsificacions històriques, però sol passar que hom en prescindeix. Entre les obres conservades, hi destaquen:

Cristofor Despuig als seus col·loquis del 1.557, hi remarca³:

que la conquesta d'Amèrica la començà Colom “ ab pròspera fortuna del mateix **Rei don Fernando d'Aragó, per manament i ordre del qual se començà, se ha d'atribuir no gens a castellans**”

Corts catalano-aragoneses a Montsó del 1.585 formant part del “corpus” jurídic i aprovades per Felip I de Barcelona-Aragó, diuen:

“el descobriment de les índies i principi de la seva conquesta es féu en el temps del sereníssim Rei en Ferran el Catòlic, de gloriosa memòria, i hi intervingueren persones d'aquest Regne”. Com veieu el que importava més era el rei que ho feia, és a dir el regne que ho feia, que no pas les persones que ho feien.

Andreu Bosch, al sumari de 1.628 diu:

“**no saben tots** quan gran part tenen los de Catalunya, Rosselló i Cerdanya a la glòria i blasó de la primera conquesta i descobriment del nou Orbe”

Narcís Feliu de Penya, als Annals de Catalunya del 1.709 escriu en castellà:

“Molt del nostre **intent** és **referir** aquesta meravella per ser la nació catalana la primera, que plantà en aquell Nou Món el gloriosíssim estendard de la fe, i la que partí de Barcelona amb Colom, per a aquella conquesta,” **atenció, la nació catalana partí de Barcelona (llevant) amb en Colom per a fer la conquesta.** No quatre persones o uns vaixells, la nació catalana!!.

Podem treure les següents conclusions:

- 1- L'imperi català era conegut com a Aragonès o Espanyol
- 2- Carles I era emperador, rei, príncep i comte dels Catalans, i en segon terme governant de Castella. La sang – que és el més important en aquella època - que posava en primer lloc era la dels sobirans catalans, els Aragó.
- 3- Els conquistadors eren catalans o treballaven per a la corona catalana.
- 4- Les costes llevantines són les catalanes, on són les costes llevantines castellanes?
- 5- Ferran Cortés era català-aragonès, igual que els conquistadors.
- 6- Colom no era italià, ni genovès.

³ Recordeu com al principi parlava de Gibraltar?, per on van passar els catalans per anar a Amèrica?

- 7- Els protagonistes del gran segle espanyol són els catalans, i els castellans no hi són ni esmentats.
- 8- Cal anar fora dels territoris controlats per la monarquia espanyola, per a trobar explicacions, que parlen amb tanta naturalitat dels fets vertaders, que no necessiten semblar una enciclopèdia, ja que es donen per suposats.
- 9- Els símbols són imperials: els imperis de Carles I són 2, el Català, dit Aragó o Espanya i l'Alemanya. Ja que Amèrica no era d'Alemanya, i Castella no era imperi la conclusió és que Catalunya era un imperi confederat, amb virreis i virregnats. Les senyeres imperials són les catalanes, per això encara ara la bandera espanyola i la major part de les americanes en deriven, tant per colors com per disseny. És doncs la grandesa de l'enssenya catalana, De la del comte de Barcelona deriven les USA, Venèçolana, Colombiana, Equatoriana, Peruana, Boliviana; derivades de la de la marina de guerra són la Cubana, l'Argentina; ... i és també que el nom d'Espanya és un mot català, també ho són Amèrica, Argentina, Florida, Califòrnia, Antilles, La (C)Habana, Bon Aire (verge patrona dels mariners Catalans).... Però tot això és actualment una disfressa que es posen els castellans, que a sobre neguen Catalunya i n'usen la seva bandera.
- 10- Ariosto en parla sense saber els canvis que tindrà l'explicació històrica.
- 11- Servent o Cerv-antes, setanta anys després ho diu en secret als lectors avisats.
- 12- Catalunya és la cristianitzadora d'Amèrica, i el Català colom el portador de Crist, el Christo ferens.

Ací teniu l'original en italià:

e ritrovar del lungo tratto il fine,
 che questo fa parer dui mar diversi;
 e scorrer tutti i liti e le vicine
 isole d'Indi, d'Arabi e di Persi:
**altri lasciar le destre e le mancine
 rive che due per opra Erculea fersi;
 e del sole imitando il camin tondo,
 ritrovar nuove terre e nuovo mondo.**

**23 Veggio la santa croce, e veggio i segni
 imperial nel verde lito eretti:
 veggio altri a guardia dei battuti legni,
 altri all'acquisto del paese eletti:
 veggio da dieci cacciar mille, e i regni
 di là da l'India ad Aragon soggetti;
 e veggio i capitan di Carlo quinto,
 dovunque vanno, aver per tutto vinto.**

**24 Dio vuol ch'ascosa antiquamente questa
 strada sia stata, e ancor gran tempo stia;
 né che prima si sappia, che la sesta
 e la settima età passata sia:
 e serba a farla al tempo manifesta,**

**che vorrà porre il mondo a monarchia,
sotto il più saggio imperatore e giusto,
che sia stato o sarà mai dopo Augusto.**

- 25 **Del sangue d'Austria e d'Aragon io veggio
nascere sul Reno** alla sinistra riva
un principe, al valor del qual pareggio
nessun valor, di cui si parli o scriva.
Astrea veggio per lui riposta in seggio,
anzi di morta ritornata viva;
e le virtù che cacciò il mondo, quando
lei cacciò ancora, uscir per lui di bando.
- 26 Per questi meriti la Bontà suprema
non solamente di quel grande impero
ha disegnato ch'abbia diadema
ch'ebbe Augusto, Traian, Marco e Severo;
ma d'ogni terra e quindi e quindi estrema,
che mai né al sol né all'anno apre il sentiero:
e vuol che sotto a questo imperatore
solo un ovile sia, solo un pastore.
- 27 E perch'abbian più facile successo
gli ordini in cielo eternamente scritti,
**gli pon la somma Provvidenza appresso
in mare e in terra capitani invitti.
Veggio Hernando Cortese, il qual ha messo
nuove città sotto i cesarei editti,
e regni in Oriente sì remoti,
ch'a noi, che siamo in India, non son noti.**
- 28 Veggio **Prosper Colonna**, e di **Pescara**
veggo un **marchese**, e veggio dopo loro
un giovane **del Vasto**, che fan cara
parer la bella Italia ai Gigli d'oro:
veggo ch'entrare inanzi si prepara
quel terzo agli altri a guadagnar l'alloro:
come buon corridor ch'ultimo lassa
le mosse, e giunge, e inanzi a tutti passa.
- 29 Veggio tanto il valor, veggio la fede
tanta **d'Alfonso** (che 'l suo nome è questo),
ch'in così acerba età, che non eccede
dopo il vigesimo anno ancora il sesto,
l'imperator l'esercito gli crede,
il qual salvando, salvar non che 'l resto,
ma farsi tutto il mondo ubidente
con questo capitano sarà possente.
- 30 Come con questi, ovunque andar per terra
si possa, accrescerà l'imperio antico;

così per tutto il mar, ch'in mezzo serra
di là l'Europa e di qua l'Afro aprico,
sarà vittorioso in ogni guerra,
poi ch'**Andrea Doria** s'avrà fatto amico.
Questo è quel Doria che fa dai pirati
sicuro il vostro mar per tutti i lati.

Laus Deo.

Lluís Mª Mandado i rossell
Recercador i col·laborador del CCH